

דברי הכפר

סובות

חג הסוכות תעשה לך שבועת ימים, באספוד מגרנד ומיקבד.
ושמחת בסגד, אתה ובגד ובסד, ועבדך נאמסד,
והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך.
שבועת ימים תחג לה' אלהיך, במקום אשר יבחר ה',
כי יברכך ה' אלהיך בכל-תבואתך ובכל מעשה ידיך,
והיית אף שמח.

[דברים ט"ז, י"ג-ט"ו]

ותסון לנו ה' אלהינו באהבה
מוצדים לשמחה, חגים וזמנים לששון.
את יום חג הסוכות הזה, זמן שמחתנו מקרא קדש,
זכר ליציאת מצרים.

[מתוך תפילת חג הסוכות]

מספר 558

ט"ז בתשרי תשמ"ה
12.10.84

כפר הנשיא
ע ל ו ז פ נ ד מ י
ל א ל פ ר ס ו מ

דבר המערכת

בשצף קצף של תחילת השנה החדשה וחגי תשרי למיניהם לא מצאנו הזדמנות להתנצל בפני קוראינו, כאשר הם שם, על החטאים שלא ידענו עליהם - גיאות דפוס, עוותי כתיב שבעל המאמר לא התכוון כלל אליהם, השמטת מילים בודדות או אפילו משפטים (קורה, קורה!!) ותעתועי מכוונת הדפוס שאין יד אנוש מסוגלת לשלט בהם. על החטאים שאולי חטאנו בכוונה - "מדוע פרסמתם מאמר מפלוגי כשידוע שהוא מעליב כל פעם שהוא כותב....?" "מדוע אין מדורים נוספים בעלון?" איפה הספורט, התרבות, הראיונות....?" (ולא עזר לנו כשמציינים שבחפץ לב היינו מפרסמים טורים/מאמרים/שירים ישערים אבל אין כותבים!!) לא שוכחים "הנפגעים" לגשת אלינו.

כתבנו לא פעם, שהמערכת אינה אחראית ואינה תמיד מזדהה עם דברים שנכתבים או הסגנון בו הם נכתבים. זה אמור ביחס לטורים הקבועים וגם בקשר לכתבות שמופיעות כשאיזה חבר מרגיש צורך להביע את דעתו בדף המודפס. הדגשנו שאין צנזורה בעלון, לא בתוכן הכתוב ולא באופן הכתיבה. מי אנחנו לקבוע שמאמר סרקסטי או ספור בדים או שיר שלא מגיע לרמת נתן אלתרמן, אינם ראויים להופיע בעלון קבוצי?

מה שחשוב לנו הוא שיותר חברים, ובמיוחד חברים צעירים, יכתבו על הדברים שמעיקים עליהם או מרגישים אותם או משמחים אותם. ואם פה ושם נשכח פרט בימי נשואין או בימי הולדת או להבדיל באזכור יום פטירת חבר או חברה, או נשכחה ונעלמה העובדה שאלמונית שוכבת בבית חולים או שפלוגי לא עזב את המשק, כפי שמספרת השמועה, אלא חי במערה מתחת לחדר האכל הישן, אין לראות בשכחה יד זדון.

לכל מי שאוהב כתבה מסוימת יש לפחות עוד אחד שלא סובל אותה. לכל מי "שמח" על מעטר(ת) מסוימ(ת) יש עוד כאלה שאומרים "חבל על הזמן". נראה לנו שיותר מדי ביקורת שלילית נשמעת ומעט מדי אומרים "ברוכים העוסקים במלאכה". אין אסון אם ניגשים למי שכותב ואומרים לו/לה בשקט יבפרטיות שאולי יש פגם.... אבל קרה לא לפני הרבה זמן שמי שכתב "מה נשמע" בצורה קלילה ומרנינה נקטל ע"י חבר שפסק "אין לך חוש הומור כלל" יאבדנו עוד כותב לעלון.

ברצוננו להביע כאן את תודותינו לכל מי שכתב, וכותב לעלון ומבין לאלה שעוסקים במלאכת ההוצאה לאור: לרות גלעדי שלמרות דאגותיה לבעלה חיים וריצות הליך וחזיר לבתי חולים שונים איתו, מצליחה לעסק במרבית ההדפסה. ליהודית ברק ונעמי פורסטר שעוזרות כאשר רות נאלצת להעדר מהדפסה, לוילי שמדפיס ומנסה להתגבר על שגיונות מכוונת "גסטטור" קפריזיות, לאלזה, שלומית ומיכאל שכותבים איש-איש בסגנונו את "מה נשמע", לעופרה, אורה וויקטור המעטרים את העלון בכשרון רב, לריבה המנצחת על ימי ההולדת וכו' בנאמנות מפליאה, לאנגה המגיהה וגם כותבת, לנורית שמעדכנת אותנו במתרחש בבית הספר.....

שנה טובה

אדיק

הערה טכנית שיש בה גם הסבר: העלון "נסגר" ביום ג' בשעה 8.30 בבוקר. כל הודעה, מאמר, דו"ח וחדשות שמגיע לתא העלון מס' 103 אחרי "הסגירה" לא יודפס. המידע על שיבתה של רות נ' מבית החולים הוכנס לתא העלון ביום ג' אחרי הצהריים ולכן לא הגיע לידי כותב "מה נשמע". אשרי ההורים/החברים/המודאגים שמספקים לנו פריטי חדשות בעוד מועד.

מזל טוב

י מ י ה ו ל ד ת

+++++

14.10 טרי ויטהם

דוד ריפקינד

סלה לוין (נכדה)

15.10 רענן טנא

דישון בילגורי

רז מעין

16.10 גדעון לוי

גיא קולביס (בנה של אהובה)

17.10 ג'אק כרבוק

ברוס ויטהם

אבנר מנדזיגורסקי

18.10 רוני אברומוב

19.10 לילך הדר

דני חייט

20.10 ג'אק גולן

+++++

י מ י נ י ש ו א י ן

+++++

14.10 צביה ואנג'י קוניגיס

נעמי ופרץ כהן (מנדזיגורסקי)

17.10 מרים וברוך כהן

18.10 ציפורה ושאל סמברג

מיכל ואיתמר עדר

+++++

+++++

לסיד פרידלנדר

מ ז ל ט ו ב

בהגיעו לגיל - 80

+++++

לדוידה ודב

ולג'וני וריני טנא

עם הולדת הבת הנכדה

מה לא נשמע.

או מה נשמט (בשבוע שעבר)

קודם כל, ברכות החלמה לרות נאי שעברה נתוח ומחלימה עכשיו בבית. רות נאי אמנם לא עובדת במטבח, אבל מגיע לה אזכור קטן בדברי הכפר, ומגיע לכולנו לדעת כדי שנוכל לקיים מצוות בקור חולים.

שנית - ראש השנה. פרט כזה קטן חלף עבר על פנינו בלי שנרגיש כנראה אם לשפוט לפי "מה נשמע", ובכל זאת היה זה חג מרשים. הן מפני שהוא היה ארוך, והן מפני שארחנו המון אורחים. הן בזכות המאמצים שהשקיעו בו כל החברים, אלה שהכינו את הארוחות הטעימות שאכלנו במשך כל החג (אולי כדאי לציין בעיקר את ארוחת ערב החג שהיתה אמנם קרה אבל טעימה מאד, מגוונת ובשפע רב).

חברים רבים היו בתורנות (אם לא אחת אז שתיים) וחברים רבים ארחו את אורחיהם וגם זה מאמץ שהנאה בצדו.

כל ערב היתה לנו תכנית וגם בהן הרבה מאד חברים עבדו טרחו ועמלו - והתוצאות היו עלא כיפק.

אז, חבל לא להשמיע פרטים קטנים ובלתי חשובים כאלה.

תמר וולפין

#####

צעקה מחדר החולים

רציתי להודיע לכולם שעברתי נתוח בשלום לפני שבועיים ואחרי שבוע חזרתי הביתה לחדר חולים.

בדרך כלל כותבים על מקרים כמוני ובסוף מאחלים "החלמה מהירה".

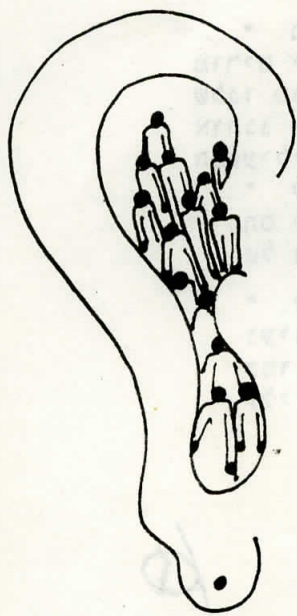
אולי לא שמעו, כי נכנסתי ויצאתי בפנטומימה.....

ובכן, אני מאחלת לעצמי החלמה מהירה, דבר שיביא לי מזל ואצא

מפה במהרה.

תהיו בריאים!

רות נאי

מה נשמע?

ברשותכם אחזור אחורה מספר שבועות ואספר על השתתפותנו במפגש ותיקי האיזור, שהתקיים בכפר בלום. רק קומץ קטן של "ותיקים" נסעו מכאן, אך לא הצטרפו. כמו שצריך אמר, כאשר ראה את הקהל החביב שהתאסף על הדשא: "טוב פעם להרגיש צעיר בחברה!" כיבוד כיד המלך, הסבר על בית-הספר המקומי המרשים וביקור בו, שיח-רעים (ביחוד בינינו לבין חברי כפר בלום) והופעה בבית העם - זוג זמרים מוכשר, שגם הם כבר לא בני נעורים. באו באמת מכל יישובי האיזור, ללא הבדל "לנועתי", והיה נחמד.

* מרוב אירועים לא דיווחנו על חג ראש השנה, שהיה מוצלח לכל הדיעות. החידושים בטקס, באוכל, בשירה והתוכנית העשירה בערב השני השאירו רושם רב וטעם טוב בחברה כולה. תמר ו. מבקשת לנצל הזדמנות זו ולהודות לכל החברים שעזרו בהכנת אותו ערב שני.

* בערב יום הכיפורים התקיים דיון על עתיד החגים אצלנו - ולמרות הפורום המצומצם (כ-25 חברים) יצאנו עם תקוות בלב, שאולי בכל זאת יש עתיד וגם רצון להרים את הנושא בקרב חברינו ובנינו.

* אף אחד לא סיפר לנו בעוד מועד, שרות נאי עברה ניתוח ומחלימה עכשיו בבית, בחדר-החולים. אז תהיי בריאה מהר, רות!

* לחיים גלעדי - חזק ואמץ, כמו כן כל בני המשפחה, ואיחולים לרפואה שלמה.

* סוף-סוף הוא עשה זאת! הרי ליפשיץ פינה את מקומו בארמון הגזברות לגדי עמית ויצא לשאוף אוויר אחר. אפשר להבחין כבר עכשיו במשקל העצום שירד מגבו. להרי ולגדי הצלחה בתפקידים החדשים.

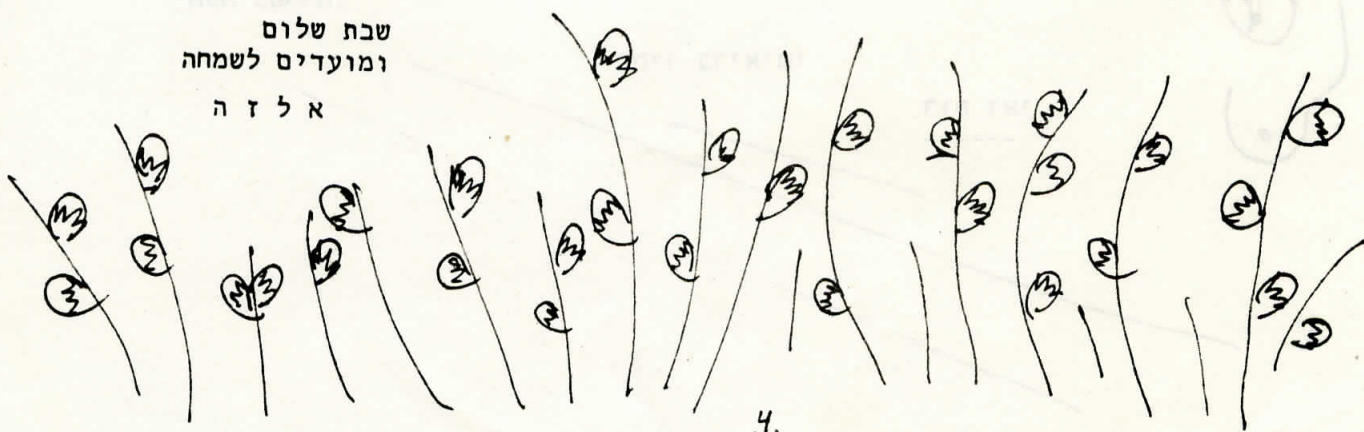
* בשבועון "כל העיר", עיתון מקומי ירושלמי, היתה כותרת כזו הלשון: "ההי-מורים יגיעו גם לירושלים - ודווקא על-ידי קיבוצניקים!" כן, רבותי, הקאזינו שלנו שוב נודד דרומה, הפעם לבנייני האומה. ג'ימבו מרגיע את כלי התקשורת וגם אותנו - הכול למען הצדקה! ההכנסות קודש למניעת תאונות - אז בהצלחה לכל המפעילים.

* עופר פ. השתחרר השבוע, בשעה טובה, ומקס הירס נמצא כחופשת שחרור. לשני-הם קליטה מהירה בבית ובכל מקום אחר בתור אזרחים! אומרים לי שיש שורה ארוכה של בנות שמחכות להצטרף לפושטי המדים! ז.א. שגם הן תשתחררנה בקרוב.

* קטיף הכותנה התחיל קרוב לבית וניתן לשמוע אותו וגם לראות כמו אוזנינו ועינינו. הימים היפים והשדה הלבן הנשקף מבעד עמודי האמפי "משגעים את השכל", כמו שאומרים - ואם לא שומעים חדשות, יש רגעים שאני סבורה שכאן אצלנו גן-עדן עלי אדמות.

שבת שלום
ומועדים לשמחה

אלזה

מכירה כללית

אמנם מסתים הקיץ ובערים הגדולות נערכות מכירות סוף העונה, שבהן נמכר הכול בזול ובקצב, אך השתוממתי לראות, איך עורך ויקטור שלנו מכירה כללית לחגי ישראל מעל דפי העלון.

"מדוע סוכות ושבועות לישראל כחגים שתוכנם מאורע חקלאי שכבר לא קיים, ומאורע דתי שמעטים מאיתנו מאמינים בו?" הוא שואל: "ואולי צריך פסח להיהפך לחג המצ-פון הלאומי, כמו שיום כיפור הפך לחג המצפון האיש?" שאלות אלו כל-כך הדהימו אותי, שחשתי להשתתף בשיחה שאלה סעיפיה לדיון.

הרבה טענות לי נגד המימסד הדתי, במיוחד בארצנו המתחדשת. אבל לא עלה על דעתי שיש קשר בין טיפוח החגים והנצחת מעמדה של הרבנות.

יתכן שהצעותיו של ויקטור נראות לעינו השכלתנית של אנתרופולוג מפוקח, אך מסו-רת החגים שואפת את חיותה משורשים שונים לגמרי, שורשים של חוויה רגשית אישית ומשותפת, הנמתחת לאורך כל השנה ולאורך כל החייו.

אני מאמינה (כן - מאמינה!) שאפשר להיות יהודי (ישראלי) חילוני ולשמור על מסו-רת. בניית הסוכה וקישוטה בפירות לא מכריחה אותנו לקבל את כל נפלאות הנדודים במדבר כעובדה, או לשאוף ליום שבו נוכל להביא שוב את המעשר לבית המקדש. בניית הסוכה מעשירה אותנו במראות, בריחות, בעשייה משותפת, שלא היינו זוכים להם אחרת. המבוגר המשכיל יוסיף לזה את הידיעה, שהסוכה היא סמל לארעיות החיים ול-חוסר התועלת שברכוש רב.

"מדוע לא יחליף יום העצמאות את חנוכה, והרי שני החגים מציינים עצמאות לאומית?" - ממשיך הכותב. כי - - - נו, כאמת!

חנוכה זה חורף וקור וחושך מוקדם.

חנוכה זה נרות צבעוניים מהבהבים.

חנוכה זה שירים, והצגות, ומשפחה.

מי בכלל חושב על עצמאות? אצלכם בבית לא מדליקים נרות? הסופגניות של הסבתא שלכם תמיד שומניות מדי? יש לכם בעיה, אבל מה לזה וליום העצמאות?

יום העצמאות זה דגלים ואביב.

יום העצמאות זה סיכון של הירטבות במופעים.

זה יום השבתון היחידי שיש בו תחבורה ציבורית.

ובאשר לפסח. נדמה לי, שכבר עכשיו הוא חג המצפון הלאומי, כהצעת ויקטור, שנאמר בו "כל דיכפין ייתי ויכול". אבל פסח הוא הרבה יותר מזה. ליל-הסדר, על כל גוו-ניו, מאחד את העם בעולם כולו. הנוסחים שונים בעדות שונות (וביניהן העדה הקי-בוצית), אבל היסוד אחיד.

"עם שאינו זוכר את עברו אין לו עתיד", נאמר פעם, וזכרון העם לגבי פסח כולל לא רק את יציאת מצרים, אלא גם את ברך ממגנצה ועלילות הדם, ואסיר-ציון, שעורך סדר בסתר ובבדידות אי-שם בסיביר. מה לעשות? כאלה אנחנו.

בסיום, נדמה לי שבין השורות המתגרות מעט של ויקטור אני מבחינה בתסכול וחוסר נחת אמיתי ממיעוט החברים המוכנים לתרום ולטרוח בהכנת החגים. אבל זה כבר נושא לכתבה אחרת.

א נ ג ה
150 500 1000 100 200
1000 250 500 1000 200

בהזרה מעדן • הגירסה הישעראלית

בשנת 1948 הגיעו המתיישבים הראשונים של קיבוץ עדן לגבעה. הרבה זמן להרהורים נשגבים לא היה, משום שהתקופה ההיא היתה עת למעשים ולא למשחקים. לכן לא נשאו עיניהם לראות את יפי הגבעות המוריקות מסביב, ושפעת הפרחים הזוהרת על רקע החרמון. לא, הם ראו רק את הקרקע, הקרקע שמתחת לרגליהם, ונצמדו בעקשנות לחירבת-מג'נון, הכפר הערבי החרב שבתוכו השתכנו. במרץ רב הקימו צריפים של פח - שלהטו בקיץ וקפאו בחורף, ובקוצר-רוח סיקלו את השדות, נושאים את עיניהם רק ליבולים שיבואו בעתיד.

השנים הראשונות היו קשות, מוכרחים להודות, ופנאי לארגן חגים ומועדים של ממש לא היה להם. לכן ערכו את חגיגה בסימן הפשטות, ללא קישוטים מיותרים, מה שקרוי דקורציה בלע"ז, ובלי הצטעצעות. רק כמה מילים חגיגיות על הקשר שבין האדם לאדמה, ועל האוניברסליות של ערך האדם. קצת ממישנתם של גורדון וקצת משל ברל וזהו, הספיקו להם כדי לבשם ולהעניק להם את חוויות ההבדל שבין יום חג לסתם יום עמל.

יום-כפורים אחד ייזכר להם לתמיד. היה זה אותו יום-כפור, בו הסתגרו בתוך צריף הפח הלוהט למשך יום ולילה שלמים, ודברו בלהט על הקשר שבין האדם למקום. והמקום היה המקום הזה, בחירבת-מג'נון, לא המקום ההוא של הדתיים שם למעלה.

חלפו שנים וקיבוץ עדן פרח ושיגשג. זה מכבר עזב את חירבת-מג'נון לאנחות ולקוצים, ושיבץ את בתיו אדומי הגגות על גבעה, שנישאה מעל כל הסביבה. חירבת-מג'נון נותרה שם למטה מבויישת. עכשיו היו יורדים אליה רק בחגי-המשק או כשהיו נתקפים בעוויתות של נוסטלגיה. ורק הצעירים היו פוקדים אותה בשבתות, שניים-שניים, עם שקי שינה. ובבוקר היו שבים יד ביד, שערים סתור ומלא קוצים, וחיוך מסתורי פרוש על פניהם.

היה זה בראש השנה, כאשר נתקף החבר ב. בראשונה בצביטות-לב. בהתחלה לא הבין מה הדבר, אך פתאום הציפוהו הגעגועים ובבת-אחת נזכר בבית-אבא. אוויר העיירה השכוחה עלה ושטף אותו בגל של מראי מקומות שהיו ואינם עוד. בית-המדרש, ה"כולל", בית הכנסת, תפילת כל-נדרי, ההליכה עם אבא יד ביד לבית-הכנסת לתפילות של יום הכיפורים. דמעות עמדו בעיניו של החבר ב. ולא ידע את נפשו. כעבור ימים מספר, בהם שמר הכל בלבו פנימה, ניגש החבר ב. אל מזכיר-המשק ושח לו הכול בשטף עז של מילים נרגשות. אחר ביקש המון סליחה ושטח בפניו את בקשתו הצנועה, להעמיד ארון-קודש בחדר-העיון. ארון-קודש פשוט, עשוי לוחות עץ מהוקצעים כדי שיוכלו הוא ועוד מעט החברים שיצליח לאסוף, למצוא מקדש מעט שבו יוכלו להתפלל. המזכיר לא הבטיח דבר ורק הודיע שיעביר את בקשתו של ב. לאסיפת החברים.

האסיפה היתה סוערת. רוב החברים התנגדו, בטענה שהחברה שהקימו היא חילונית מיסודה. ואם החבר ב. רוצה להתפלל, שילך לו לקיבוץ דתי. החבר ב. ישב בפינה שקט ושפל-עיניים. עד שקמה החברה מ. ובלהט טענה כנגד החברים ש - א) החברה שהקימו היא חברה פלורליסטית, ו - ב) היא לא תיתן בשום פנים לחברים להפריע למישהו לחוג את החג כרצונו. לאחר דין-ודברים ממושך אושרה בקשתו של החבר ב. וארון הקודש הוכנס בטקס צנוע לחדר-העיון.

המשך..... <<

בשנים הראשונות עמל החבר ב. קשות עד הצליח לקבץ לו מניין. אך כעבור זמן לא הרבה, לאחר שכמה חברים הביאו את הוריהם אל קבוץ עדן, גילה החבר ב. לשימחתו, שהמקום בחדר העיון צר מהכיל את מספר המתפללים ובעיקר ביום הכיפורים. שוב לא התעצל החבר ב., ניגש אל המזכירה הפעם, וביקש בדחילו ורחימו שביום הכיפורים, כאשר צר המקום מהכיל, יעבירו את ארון-הקודש אל המועדון. הפעם לא היה צורך באסיפה כדי לאשר את בקשתו. המזכירה הורתה בו במקום שבימי חג ומועד יועלה הארון אחר כבוד אל המועדון.

שוב חלפו להן השנים כהרגלן תמיד. והמועדון הגדול והמרווח צר מכדי להכיל את קהל בעלי-התשובה העצום, שהצטופף בתוכו ביום-הכיפורים. החבר ב. זימן עצמו הפעם לפגישה במזכירות ודרש במפגיע לעבור לחדר-האוכל, ושיכניסו מיד לתכנית השקעות סעיף בדבר הקמתו של בית-כנסת בקיבוץ עדן. הכסף איננו בעיה - הבטיח החבר ב. - רק תנו לי אישור ואני משיג לכם תורם. שוב עבר-חלף לו הזמן והשנים החלו נותנות את אותותיהן בקיבוץ עדן. החברים הזדקנו, חלק מהבנים עזב את הבית. וגם החבר ב. הזדקן ואף איבד הרבה מהסבלנות וחוש ההומור שהיה ידוע בהם. וביום-כיפור, בהיותו ניצב במקום הכבוד השמור לו בבית-הכנסת הגדול שהיה בנוי לתלפיות לא רחוק מחדר-האוכל, והוא מוקף בקהל גדול של מחפלים עוטי טליתות, שמע פתאום החבר ב. קול מכונית חולפת ליד בית-הכנסת. הוא יצא בסערה החוצה והספיק עוד לראות את גבו של החבר א., מתרחק לו בניחותא במכונית, הוא וכל משפחתו וסלי הפיקניק מתנדנדים להם מאחור.

למחרת הוזמן החבר א. לבירור במזכירות. החבר א. ישב, חיזור, וטען להגנתו שבסך הכל היתה זאת השבת החופשית היחידה שהיתה לו מזמן רב. ושעלתה מחשבה בלבו לצאת לפיקניק בחיק הטבע עם כל המשפחה. הוא גם הוסיף בחופזה שהוא מאד מצטער, ובכלל... החבר ב. נשימתו נתקצרה מחמת החימה והזעם שעברו בו - "מה אתה חושב לך, קוזק שכמוך" - הרעים בקולו - "שאתה יכול לזלזל כך - סתם בערכים כל-כך חשובים, ולא סתם ערכים אלא גם ערכים לאומיים, סמלים של עם ישראל שחשובים כל-כך לחברי קיבוצך? חתבייש לך, מי חייך אותך בכלל?"

"אתה", - השיב החבר א. בשקט - "היית מורה שלי בבית-ספר". אך החבר ב. לא שם לב. - "לאן נגיע" - שאג - "אם כל אחד יעשה בחגיגו ככל העולה על דעתו? אני מזהיר אותך, איש צעיר. עליך לגלות מעט יותר התחשבות בחברה, שהשקיעה כה הרבה בגידולך."

האסיפה שהתכנסה בעקבות המקרה בין החבר א. לחבר ב. היתה סוערת ביותר, אבל גם קצרה ביותר. רוב החברים ביקשו לקרוע את החבר א. כדג. והגדילה מכולם החברה מ., שהיתה מפורסמת בכל התנועה הקיבוצית כאישה ליברלית ופתוחה, - "מה קורה לנו" - צעקה בהתרגשות - "מה קורה לערכינו לשורשינו, לנכסינו, לרכושנו, לאן נגיע בלי כל הדברים החשובים האלה? סמים, אני אומרת לכם, בגלל זה הם מעשנים סמים, חוליגנים חסרי הערכה. אמנם נכון, אנחנו חברה פלורליסטית וכולם יודעים את זה בתנועה, אבל אנה נגיע אם כל אחד יעשה את מה שהוא רוצה. את הזלזול הזה בחברתנו הפתוחה לא אסבול בשום פנים!"

למחרת בבוקר ארז החבר א. את משפחתו ומטלטליו, העמיסם על משאית ועזב בצער את קיבוץ עדן לשמחת-לבם של כל המתפללים.

דודו

יום הנוער

כרגע יודעים על ארבעים חניכים לשעבר שיגיעו למפגש בשבת.
יש ביניהם שיגיעו בליל שבת (בגלל סיבות מסורת) ויתארחו אצלנו עד
לצאת השבת, אבל הרוב יגיע בשעות הבוקר.
פרט לבעיה של משמרת ראשונה, בה יאכלו בחדר האכל בצהריים (11.45-12.30).
לא נראה לנו שום סיבות לדאגה - הכל (??) בטפול.
מאד רצוי שחברים ייפגשו וישוחחו אתם וגם יגיעו למסיבת הסיום הצנועה
(אולי הצפופה) שתהיה במועדון.
בואו להשתתף בציונות לשמה.

הצויות המארגן

לוח זמנים ליום הנוער - 13/10

10.00 התכנסות במועדון - מפגש רעים,
חידוש היכרות יסנות, צ'זבטים וכו'.

11.45 ארוחת צהריים

12.30 סיור במשק בקבוצות

14.30 בריכת שחיה

16.00 ארוחת ארבע בקבוצות על דשאי חברים
ושיחת רעים

18.00 ארוחת ערב

19.00 מסיבה במועדון - בתכנית: סרטים, שקופיות
סיפורים שירה ומצב רוח מרומם.

21.00 סיום משוער

עונה חדשה

ביום שבת זה מתחילה עונה חדשה של ראגבי במשחק שייערך במגרשנו
בשעה 13.00.

קבוצתנו תשחק משחק ידידותי נגד קבוצה המורכבת מחיילי האו"מ, הבאים
מאירלנד, אוסטרליה וניו זילנד.
בואו לעודד את הקבוצה שלכם.

שחקני הראגבי

דו"ח הוועדה לחבר המבוגר בנושא "השאלון"

חברים יקרים,

השבוע סיכמנו שלב ראשון בבדיקת מצבנו בעבודה של חברים בני 50 ומעלה.

מ-113 שאלונים שחילקנו, עד כה הוחזרו 106-מהם 5 חברים בלבד העדיפו למלאם בעצמם - ז.א. ריאנו 101 חברים. צוות המראיינים מנה 14 חברים, (6 מועדת החבר המבוגר 1-8 "מגויסים" למכצע זה). לו היה לי כשרון כתיבה, הייתי מעלה על הנייר כמה מן החוויות של עצם הריאיון עצמו - ואולי עוד יעשה זאת אחד מן הצוות.

קיבלנו מגוון רחב של תגובות - מציניות לגבי תוצאות השאלון עד להתרגשות של ממש. אך ההרגשה הכללית של כל המראיינים היתה, שחברים נהנו מן האפשרות לשוחח. כמובן, וזה העיקר אספנו אינפורמציה חשובה למדי בקשר לעבודה, ורצונות החברים לגבי העתיד, והרבה מידע ורעיונות לוועדה.

מה הלאה? בדיקת השאלונים והעברת המידע למזכירות לדיון בממצאים, ואיך להשתמש בהם. בדיקה זו תיארך כערך שלשה שבועות. אני אישית רוצה להודות לצוות המראיינים ולכל המרואיינים על שיתוף הפעולה. אני מקווה שנהמתם כמוני.

ג'נט

נ.ב. במידה ויש חבר/ה מעל גיל 50 שלא קיבל שאלון - זאת תוצאה מטעות - ואנא פנו אלי בהקדם.

מ ע י ז צ ל " ש

אמנם חיים טרם החלים ובלך ספק נזדקק גם להבא לעזרה ולתמיכה, אבל אני מרגישה צורך להביע כבר עכשיו - בשמי ובשם חיים - את תודתנו הרבה למוסדות ולחברים, שבצורה כה נפלאה וכאלו מובנת מאליה עמדו לצידנו בחודשים קשים אלה - מי בהושעת עזרה ממשית ומי במילות עידוד, השתתפות והתעניינות. שורת שמות הקשורים בכך ארוכה מאוד.

ידענו, מה רב כוחו של הבית הקיבוצי לעמוד לימין החיים בו בעת צרה. כפר הנשיא - בדרך היפה והמיוחדת שלו - הוכיח לנו זאת.

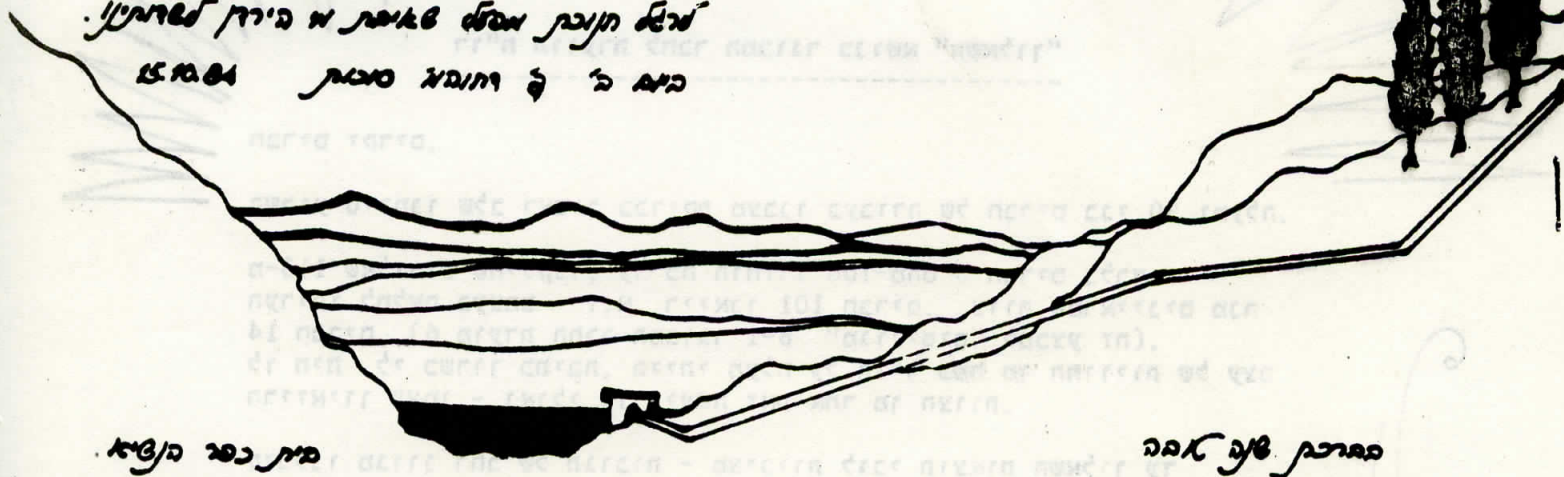
רות גלעדי

אין גאס אפמאנק ארטיג צונוי גאט

שמחת בית השואבה

אדלע חנוכה אדלע שאינט א בירן אפמאנק.

ביום ב' 6 וואונדע סבתא 1915

בפרייטע שבת אבה

בית כנסת ב' 1915

שמחת בית השואבה

תוכנית הארוע:

התכנסות המוזמנים מתחת לעמודי חדר-האוכל. כיבוד בשתיה.	13.30 - 14.00
האורחים יסעו ב- 4 אוטובוסים לאורך הקו עד למכון השאיבה ויקבלו הסבר בשעת הנסיעה.	14.15
טקס פתיחה רשמי בתחנת השאיבה, גזירת הסרט, והפעלת המשאבות.	14.45
חזרה דרך כביש המערכת. עצירה למעלה ליד דיר הצאן, כדי לצפות בשטחי הסיקול החדשים.	15.30
תוכנית אמנותית קצרה באמפי :	16.15
שירים - כתיב ורונה נאומים הופעת ריקודים	
ביקור בתערוכה בפכיליון וארוחת ערב כצורת מזנון כמדשאות הבריכה.	
החברים מוזמנים לתוכנית האמנותית באמפי, ולארוחה בבריכה (16.15).	
אנא הביאו עמכם כסאות ושמיכות.	
סיום משוער של הארוע.	18.00

ישראל אבידור
האחראי לארוע

חדר המוסיקה

לילדינו

ברצוננו לשפץ וליפות את חדר המוסיקה של בית-הספר המקומי.
וזאת על-מנת שיהיה לילדים מקום נעים ותרבותי ובעל יחוד ללימודי
המוסיקה. כרגע חדר המוסיקה נמצא במקלט שבשטח ביה"ס, מצבו מוזנח,
דהוי, וקודר.

אנחנו מכריזים על מבצע חד-פעמי בו ננסה לעלות את הרמה של מקום זה ללא
תקציבים גדולים, ע"י גיוס - לשיקום המקום.
אני פונה אל החברים המוכנים לתת יד לתרום ולעמול, -
באם ברשותך כריות ישנות, תמונות, בדים, כיסוי מיטה, אנא מסור לנו על
מידע זה.

כן זקוקים אנו לצוות תופרות המוכנות יום אחד בשעת הפנאי לתפור
בעבורנו כריות וכיסויים למזרונים, - את החומרים אנו נספק.

המבצע יערך בחופשת סוכות. כך שהילדים יוכלו בסיום החופש להתחיל
בלימודים.

מי שמוכן לתת ידו ולתרום מרצון שיודיע על כך לשרי שובל או לנורית.

וזאת כדי שילדנו ילמדו בחנאים תרבותיים מסודרים ובנעימות.

ת ו ד ה ת ו ד ה

בשם

הנהלת ביה"ס

+++++

פנייה דחופה

ביום ג', 16/10 יתקיים יום כיף למטפלות הגיל הרך.

החבריים/ות מתבקשים/ות להיענות ברנח טובה לפניות
הסדרן בעניין החלפת המטפלות ולתאם את הדבר עם מקום
העבודה הקבוע.

סדרן העבודה

לימודים בתל-חי לחבר המכונגר

+++++

לפני כחודש חילקנו טופסים ל-84 חברים בכפר הנשיא בקשר ליום למידה לחברים מכונגרים בתל-חי פעם בשבוע. כ-30 חברים החזירו את הטופס, מהם 20 המעוניינים בלימודים שהציעו.

להלן סכום דיון שקיבלנו מן המועצה האיזורית גליל העליון, המראה התקדמות בנושא:

25 בספטמבר 1984

הנושא: אחרי הפצת שאלון לכל קבוצי האזור, התקבלו 140 תשובות מהחברים המעוניינים בלימודים בימי א'. המקצועות המבוקשים ביותר: הסטוריה, מדעי המדינה, תנ"ך, מלאכה, התעמלות, סיפרות.

דיון: יוני, חבר הנהלת תל-חי, רואה בסדר עדיפות גבוהה את הלימודים לחברים מכונגרים. יחד עם זאת ישנן בעיות שיש צורך לבדקם.

הבעיות הנראות היום: 1. מספר הכיתות כדי לקיים יום למידה

2. אישור והסכמת המשקים

3. עלות יום הלימודים ומי יכסה?

4. תחבורה

אחרי דיון סוכמו מספר נקודות כפורום צוות היגוי:

1. קביעת מועד תחילת הלימודים - בסביבות פסח.

2. בדיקת שיבוץ כיתות לצורך למידה (

3. בדיקת כיתות הוראה. (ייעשה על ידי אנשי תל-חי

4. בדיקת עלות הלימודים. (יוני ודן.

בדיקת אישור והסכמת המשקים - בדיון כפורום מזכירים עם מרכזי ועדות קשישים + צוות היגוי. התאום על ידי שושה וגילה.

התכנית המוצעת על ידי יוני ליום לימוד :

לימודים פרונטליים בחוגי בחירה.	8.00	-	9.30
--------------------------------	------	---	------

הפסקה לשתייה ומפגש חברתי	9.30	-	10.00
--------------------------	------	---	-------

התעמלות	10.00	-	10.45
---------	-------	---	-------

מלאכה וחוגי בחירה עיוניים	10.45	-	11.45
---------------------------	-------	---	-------

פיזור למשקים.			12.00
---------------	--	--	-------

בשלב זה סוכם לתאם פגישה עם מרכזי ועדות קשישים מהקבוצים, לאחר הפגישה לקיים דיון כפורום מזכירים.

על מועד הפגישה נודיע מאוחר יותר.

גילה ושושה
מח' הרווחה

עם תום החג

שוב עברה שנה ושוב אנחנו נהנים מחג הסוכות. התעסקנו, כל אחד ואחד, בבניית סוכתו, על-יד חדר-האוכל, בבתי-הילדים ובשכונות. בסוכה ישבנו, אכלנו, אפילו (אולי) ישנו. בקיצור - כל אחד, ילד או מבוגר - נהנה בדרכו הוא.

וכמה עצוב שבסוף החג נצטרך לגשת לפירוק הסוכה. עבודה זאת לא כל-כך מוצאת חן בעינינו ואין ברצוננו להשקיע בה זמן ומאמץ כלשהו.

בכל זאת, יש לנו (צוות המכבסה) כמה בקשות:

א. שימוש של חפצים בתור קיר אינו מלכלך אותם ביותר ואין צורך להכניס כל שמיכה ושטיח לכביסה. לרוב מספיק לנער את הפריט, כדי להוריד ממנו את האבק. מחירי הכביסה אינם נמוכים היום - יותר מ-500 שקל לשמיכה או לשטיח.

ב. שמיכה או שטיח שימשיכו להיות בשימוש על הדשא אחרי הורדתם מן הסוכה, יכולים לחכות לכביסה עד בוא החורף.

ג. אם יש שמיכה או שטיח, שכבר תיפקדו שנתיים-שלוש בסוכה בלי לעבור כביסה והם באמם זקוקים לטיפול במים ובסבון - אנו מבקשים בכל לשון של בקשה, שלפני הכנסתם למכבסה תורידו את כל התוספות, העלולות לגרום נזק כלשהו בכביסה, כגון:

- סכר, פרחים, עלים, ענפים
- ציורים, נייר-דבק, שרשרות
- סיכות, מהדקים, נעצים
- חוטים וחבלים
- אבנים
- פרי - תפוח-עץ, בננה, לימון וכו'
- ירקות - קישואים, עגבניות, חצילים וכו'
- ארבעת המינים.

תודה רנה
צוות המכבסה

ערווליון וקוקיונות, ישוכחים שגם בגליל חיים אנשים.

תמיהני, כיצד מקבלים תושבי הגליל גורל זה? כמובנת מאללה: כיצד אינם סוגרים את הכביש, ומקבלים בשקט (ויבכיו) את המרוץ חית וההבטחות והתירוצים והטענות. ימי דמם בראשו? המשרד הממונה על התחבורה? המועצה האזורית? עיריית קריית-שמונה? יאולי גם כל השותפים הסמויים לאי-העשייה?

אפשר גם לעשות חשבון אחר: כמה עולה קילומטר כביש - וכמה ניתן להפיק מבחור בן 17, 18, 30, שחייו ייחסכו האם לא כדאי

השקיע בכבישים ולחסוך חיים אלו? ויש עוד דבר לומר: אין קיבוץ או מושב שלא היתה בו - ואפילו לאחרונה - תאונה או כמעט תאונה: ילדים נוהגים בטרקטורים ובמכוניות בשבילי השוב, מובילים פלטפורמות ילדים אחרים, כאילו היתה זו דיסנילנד או מדינת-הגמדים. לפעמים קורים אסונות. ואז בוכים לדורות, ודור חדש של ילדים נוהג לקראת אסונו ואין חוק, ואין מוחה, ואין דיין.

אסור להעלים עין ולתת יד לעבוי רות אלה. זהו משחק בחיי אדם. אין זו גבורה, כי אם טיפשות וקלות-ראש.

ד"ר אמיר שחר, **כפר גלעדי**

ישוב נשפר דם בכביש הגליל. אולי הפעם לא בגליל הכביש משוגית, רובם שר צעירים, קרית דעת, שופט רחמי ימשהו בסיוע פגים בהתייחסות לחוקי והירדת יבטיחות גם הם מרכיב באסונות הדרכים.

אולי הפעם לא היר זה הכביש, אך כמה דם שפר כביש זה בשנתיים האחרונות. ילדי יקרית-שמונה הצעירים ממנה ימכפרי בדים, כמה פצועים קשה מהגליל יאורחים, שגם אני עזרתי לחלץ פעם מסיבובי אילת השחר חיילים ומטילים אנשים שנותרו בכיסאות גלגלים וקטועי אברים וחסרי-מוח.

כביש צר רעוע ימתפתר כורי טראם, אילוי ראוי היר העובר בו פעם סוסים יעגלות כמה מכוניות יהורכי רגל היום זהו כביש מחורבן עמים במשאיות ובמובילי טנקים מכוניות איטובוסים. עורק החיים שר הגליל הדור ישלמו של הגליל הכביש הזה, אך סימפטום הוא לערכו שר האדם בישראל רב יותר ערכו שר כביש המחבר את פירגש בגבעה עם האוטוסטרדה יקרנברג בשימרון מכביש החיים לקריית שמונה ובטיחה.

ראינו כיצד סילרים מהר מאות ירייטרים שר כבישים בלבנון ריאונ כבוי שים מירננים רבני מסלורים מסביב לארץ או ישכחאל, כיצד חוצבים את ההרים בין

על-שם-הירושלמי דרמטי, חיש וא חסידים פי מא יג. פנים לרשעים בירושלם מאז חסידים יורשלים וכל האדם המכונה ירמיה, חשק לא יורש כלל מירמיהו מא - יורשמו ואלה מאז מירמיהו חסידים, המכונה לא מא יורשום המכונה יורש, חסידים.

- חסידים, מירמיה, חסידים, חסידים
- חסידים, חסידים, חסידים, חסידים
- חסידים, חסידים, חסידים, חסידים
- חסידים, חסידים, חסידים, חסידים
- חסידים, חסידים, חסידים, חסידים
- חסידים, חסידים, חסידים, חסידים
- חסידים, חסידים, חסידים, חסידים
- חסידים, חסידים, חסידים, חסידים
- חסידים, חסידים, חסידים, חסידים
- חסידים, חסידים, חסידים, חסידים

חלל חסידים
חלל חסידים

דו"ח משיבת וועדת כוח-אדם 17.9.84

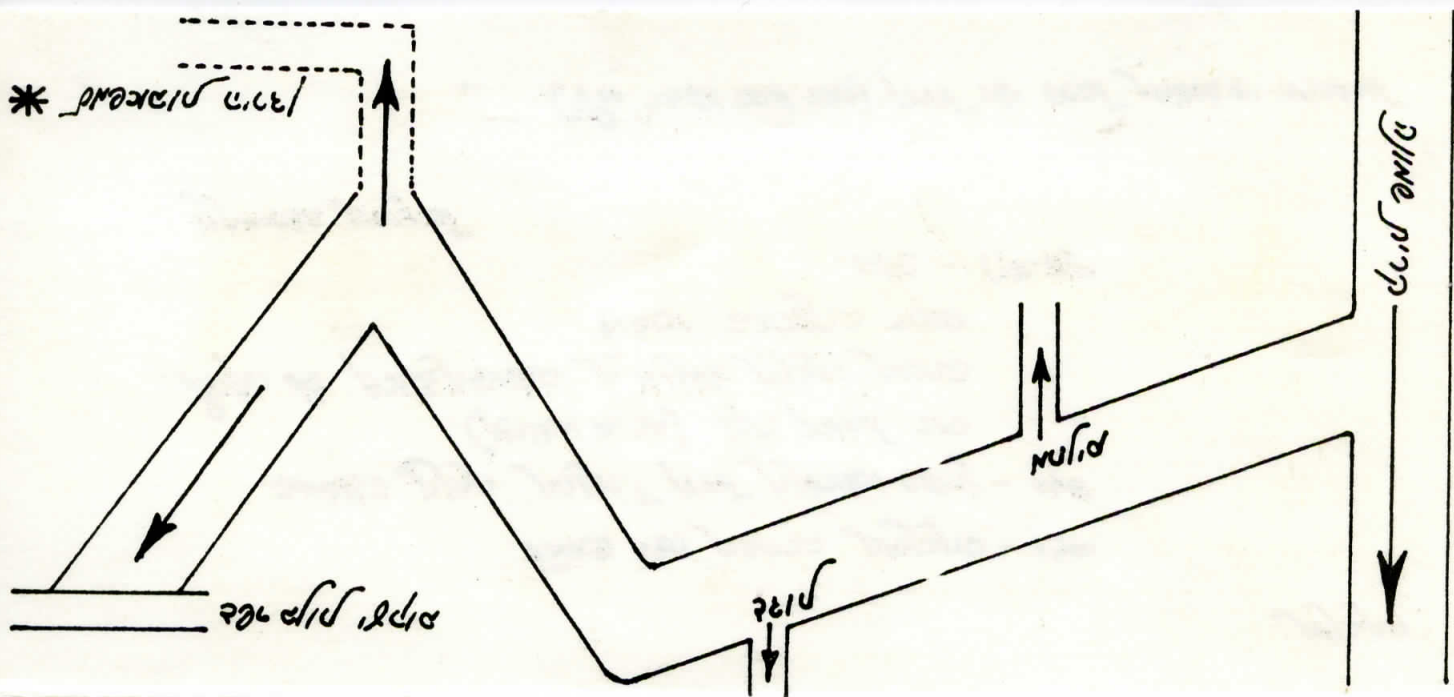
נכחו: מכאל ד', מיכיל מ', יעל ש', דודיק פ', פרנקי ג', ארווין ק', מיכאל כ', ינחתה נ'.

1. חיים ב' - הצטרף לענף הכותנה.
2. חנה מ' - תעבוד בבית התינוקות.
3. ראובן מ' - עם סיום עבודתו במטע, יעבוד בח"א 3 חודשים ולאחר מכן יצטרף לדורון ד' במשק הילדים.
4. ג'אקי ע' - יחליף את מיכיל במשך חודש אוקטובר.
5. אושר טיול לירושלים ב- 1.10.
6. תקן העובדים במרפאה - הוועדה שמעה אינפורמציה משושנה ש' בקשר לישיבת צוות המרפאה והחליטה לקיים דיון נוסף בישיבה קרובה, כדי לסכם את תקן העובדים.

דו"ח משיבת וועדת כוח-אדם 8.10.84

נכחו: מכאל ד', מיכיל מ', יעל ש', ארווין ק', ינחתה נ', דודיק פ', פרנקי ג'.

1. נסיעות לחו"ל - מערך העבודה
הוועדה שמעה ואישרה את הצעת וועדת הנסיעות לחו"ל. ההצעה כמלואה תפורסם בנפרד ברוח האסיפה.
2. טיול לירושלים
הוועדה ביקשה מאודי ו' מרכז וו. תרבות לדחות מועד הטיול לירושלים לאחר ה- 10.11, בשל קטיף הכותנה והאבוקדו.

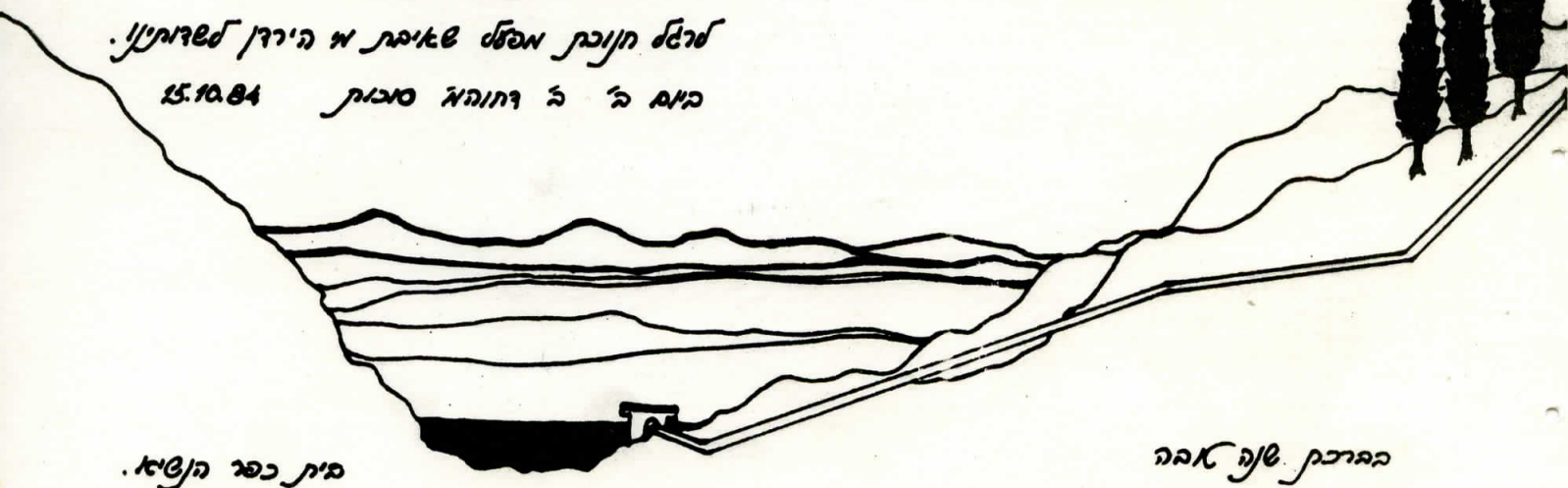

אנו גאים להכניס את

שחת בית השואבה

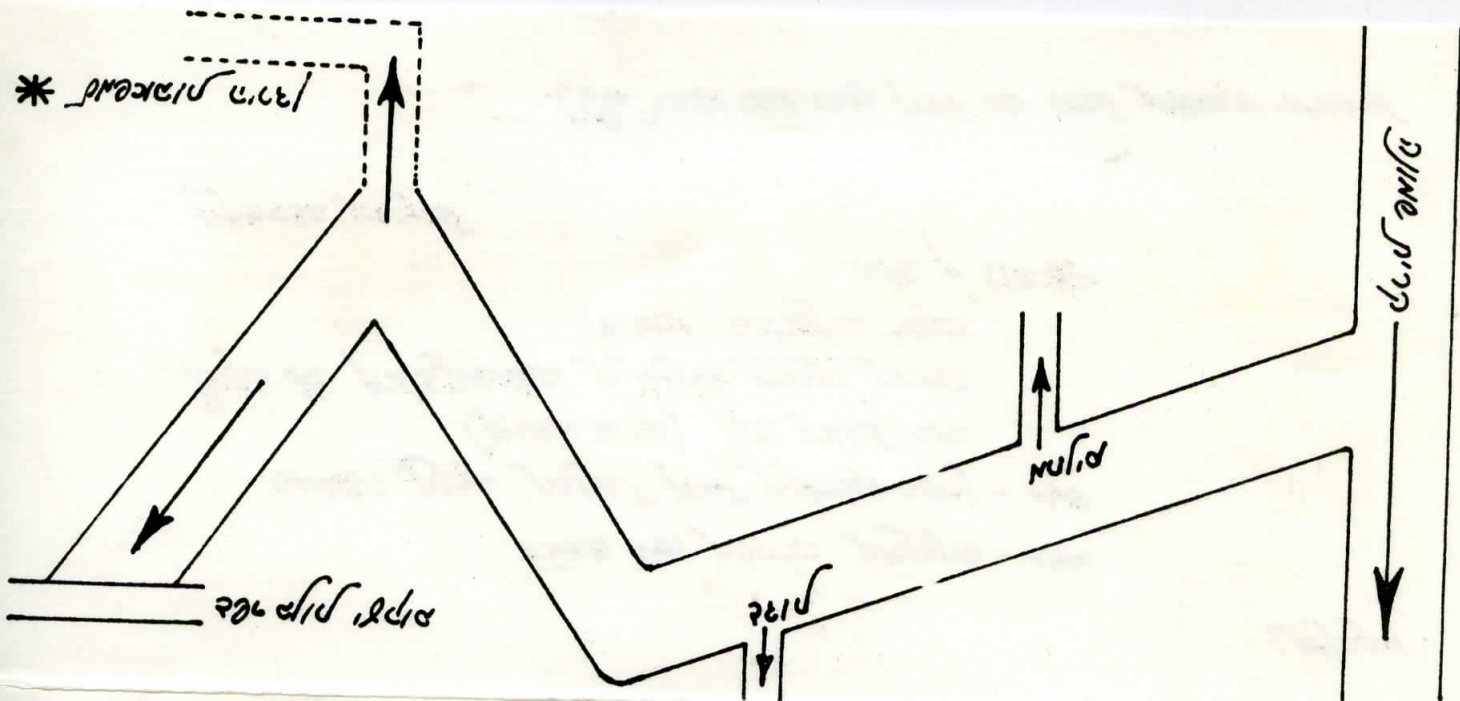
לרשם חקירת מפעל שאיבת הירדן לשדותינו.

ביום ה' ב' דחוקה סבוק 15.10.84

בית כפר הנשיא.

בהדרכת שנה אבה

אנו באים להכשיר את המאסר * את

שחת בית השואבה

לרעל חקבת מפעל שאיבת הירדן לשדחתיו.

ביום ה' ב' דחומה סבוק 25.10.84

בית כפר הנטיא

בהרכב שנה אבה

י"ד בתשרי תשמ"ה
10 באוקטובר 1984

דף אנפורמציה לקראת תרגיל נמר ב- 29.10

הרשימה המופיעה להלן הינה רשימת החברים שישתתפו בתרגיל בט"ש (בטחון שוטף) שיתקיים כאן בכפר-הנשיא ביום שני 29.10 בשעה 20.00 בערב.

התרגיל האחרון שקיימנו היה לפני שנתיים. במציאות של היום כשהפעילות הערבית העוינת יכולה להגיע מכל מקום, הגיע הזמן שנבדוק עצמנו שוב מבחינת יכולתנו נגד פעולה חבלנית אפשרית.

לפי ידיעתי מהלך התרגיל יהיה כדלקמן: התרעה, כניסה לכוננות כולל תגבור שמירה והודעה לכתת הכוננות. חדירה ותפיסת בית על-ידי מחבלים (נשמעו יריות ופיצוצים דמי) כבוי שריפה ופנוי נפגעים. כל התרגיל ימשך, לא יותר, משעה וחצי עד שעתיים כולל ישיבת סיכום.

ובכן, כדי להפגין את יכולתנו לשמור על עצמנו ולגרום להצלחת התרגיל, אני מבקש בכל לשון של בקשה, שיתוף פעולה של כל החברים, אלה שמשתתפים וגם אלה שלא. מהחברים שאינם משתתפים, אני מבקש לעזור לנו על ידי כך שלא תפריעו במהלך התרגיל, זאת אומרת, עם הפעלת הסירנה (צליל אחיד לדקה) נא לדאוג לקחת את כל הילדים, שבדרך כלל מסתובבים מתחת לחדר האוכל הביתה, ושישארו שם עד סוף התרגיל.

האחראים לקבוצות (אולפן, מתנדבים וכו') נא להסביר להם מה קורה ולבקש מהם להשאר צמודים לחדריהם במשך התרגיל (שוב צליל אחיד בסירנה לחצי דקה בסיום).

לכל המשתתפים בתרגיל תופיע הודעה להצטייד בנשק ובתחמושת מראש. ברצוני להזכיר, כי ההשתתפות בתרגיל חובה.

בערב התרגיל, אני מבקש מכל משתתף לפעול בהתאם להוראות שיקבל ממני או מהמפקד שלו. עם הישמע הסירנה לגשת במהירות המקסימלית למקום המפגש שנקבע לו.

אני מתכוון במועד יותר קרוב לתרגיל, לקיים מפגש עם כל מפקדי הכוחות שנפעיל לצורך התרגיל, כדי להסביר ביתר פרוט את התפקידים של כל אחד כולל פיזור הכוחות.

חשוב: אם ברשימת החברים המשתתפים יש חבר שיודע מראש, כי לא יוכל להשתתף, אני מבקש להודיע לי בהקדם שאוכל להחליפו.

הכינו נא חברים, התרגיל חובה על כולנו. רשימת המשתתפים מצומצמת בהתאם לכמות הנשק שיש ברשותנו.

בברכה

ג'רי נ'
רכז בטחון

רשימת המשתתפים מעבר לדף.

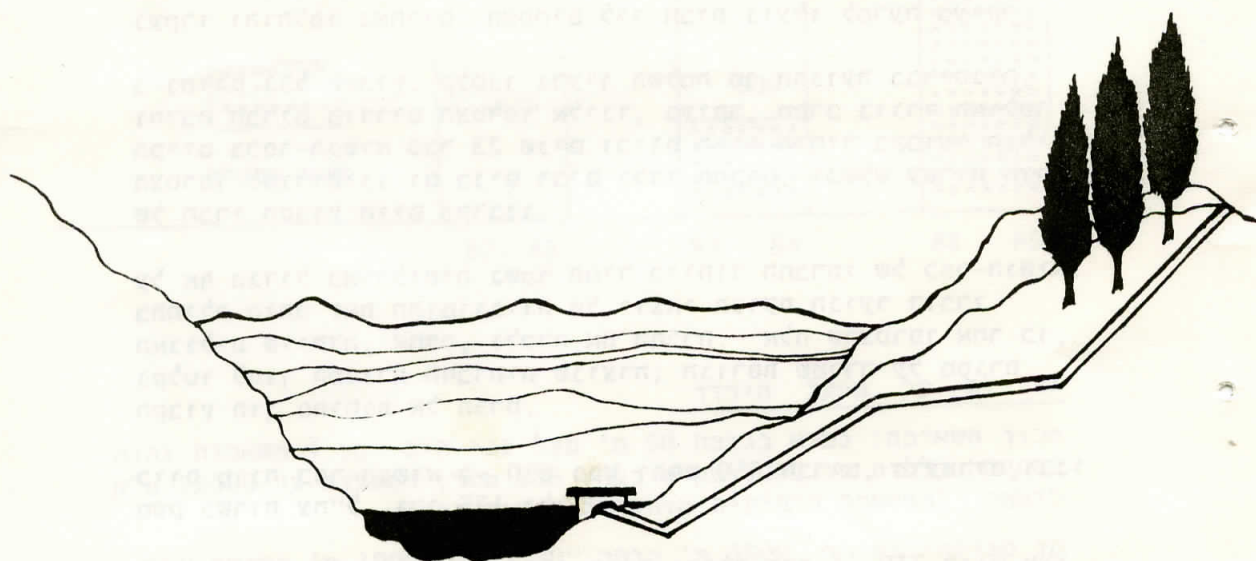
תרגיל נמר, רשימת המשתתפים

<u>א'</u>	<u>ב'</u>	<u>ג'</u>
מפקד: זמי בן-צבי	לן ווינטראוב (עוזי)	איזק פוטש (עוזי)
אבי רובינסון (M14)	גרשון שרק (M14)	אלק קולינס (M14)
דוד דבולט (M14)	אריק ארנברג (M14)	מקס מדר (M14)
סטיב פינק (M14)	שמואל חצור (M14)	נורברט כהן (M14)
ישראל אבידור (M14)	לס גרשמן (M14)	בני פורסטר (M14)
נתן ברק (M1)	לורנס מרקוסון (M16)	הנרי בן-יהודה (M14)
מלווין סימונס (M1)	לוי גניסלב (M1)	ג'וני פרנק (M16)
דרור אגמון (M14)	פרנק ווטרמן (M1)	יהודה בן-זאב (M1)
נועם שיון (M16)	נתן בן-אבי (M1)	קולין פרימוסט (M16)
מקום המפגש: השער הראשי	האמפיתיאטרון	מאחורי הבית של איזק פ'

<u>ה'</u>	<u>ו'</u>	<u>ז'</u>
מפקד: אריה וולפין (M16)	ג'רמי גרונברג (עוזי)	אורי שובל (עוזי)?
רימונד סולמון (M14)	קלמן לחוביץ (M14)	גדי עמית (קלצ')
בני גולדברג (עוזי)	יונתן סטיל (M14)	רענן טנא (עוזי)
פיל גליק (M14)	מירון שורץ (M14)	אפריים מעין (עוזי)
הנרי שפרונג (M14)	הרבי ג'קסון (M14)	אסף מסר (M16)
לני יודאקין (M14)	צבי קנטור (M1)	פאול כילגורי (M16)
ג'ורג' נאי (M14)	טוני ינטס (M1)	יואל ווינטראוב (עוזי)
ג'ף שטרובל (M16)	דוד אלמן (M1)	דודיק פוקס (עוזי)
נחמן אנגלסברג (M16)	צביקה קורנבלט (M14)	מיכה לפשיץ (M16)
מקום המפגש: כיתת האולפן	לפני בנין המשרדים של מפעל הבונים	מתחת חדר האוכל

<u>כיתת כיבוי ופינוי</u>	<u>נהג אמבולנס</u>	<u>קבלת והדרכת כוח מבחון</u>
ברוס וויטהם	גבי אורן	אחד השומרים
אמנון המאירי	צוות המרפאה	מו"מ בערכית
טומי עמית	יעל וינקלר	מאיר ריינס
ריצ'ארד איסטון	בת-שבע מרקסון	
אלן וויטהם	סימון שיינגזיכט	
אבנר מנדג'גורסקי		
יצחק בן-דור		

שמחת בית השואבה

כפר הנשיא
י"ט תשרי תשמ"ה

ההתחלה היתה קשה ...

צעירים נלהבים מתנועת הבונים בבריטניה, צרפת ואוסטרליה, שהגיעו ארצה לפני קום המדינה, רובם בעליה בלתי לגאלית; התיישבו במשלט שתפקידו היה למנוע מהסורים להתקדם דרומה ממשמר הירדן.

הפיתוח החקלאי היה משימה כמעט בלתי אפשרית. אדמה - לא היתה, הקרקע היתה מכוסה סלעים וסלעים וסלעים. מים לא היו, בהתחלה הביאו מים בחביות מראש-פינה (הברז עדיין נמצא על הכביש הראשי ליד "אגד"); אחר כך חברו צינור קטן למעיין הנמצא הרחק מן ההתישבות. רק בסוף שנות החמישים חוברנו לצינור של מקורות.

וכך, תוך כדי מאמצים בלתי נלאים של סיקול ועוד סיקול התחילו הענפים הראשונים של הקבוץ: לול קטן, רפת, ובית יציקה, אחר כך נוספו גדולי שדה, פלחה, מטעים, כרם ועוד.

במשך שנים רוב גדולי השלחין נעשו הרחק מן היישוב, כי הקרקע ליד הבית היתה מכוסה בסלעים ומים לא היו. האדמה עצמה בעומק של 20 - 30 ס"מ לא היתה בית גידול טוב לגידולים שלנו ורכים מהם נעקרו והוחלפו באחרים. השטחים ליד הבית נוצלו למרעה בעיקר.

בינתיים גדל הקבוץ. קלטנו גרעין השלמה מן התנועה בבריטניה, והרבה חברים בודדים הצטרפו אלינו, בעיקר, מקרב בוגרי האולפן הקיים בכפר-הנשיא כבר 23 שנים וכיום הינו היחיד בקבוצי הגליל. הצטרפו לשורותינו גם בנים רבים ילדי המקום, וכשלוש עשרות הורים של חברי הקבוץ חיים בקרבנו.

על אף הגדול באוכלוסיה נשמר תמיד הייחוד החברתי של כפר-הנשיא. בתחילה היתה זאת ההומוגניות של יוצאי תנועת הנוער דוברי האנגלית שייחדה, אחדה, ולכדה את החברה. אלה שהצטרפו אחר כך, נקלטו לתוך המסורת החברתית שנוצרה; הגורסת שמירה על מסגרת הקבוץ תוך פתיחות אל הפרט.

כיום מונה כפר-הנשיא כ- 630 נפש ובהם 350 חברים, מועמדים, ובני משק בשרות צה"ל, וכן 175 ילדים.

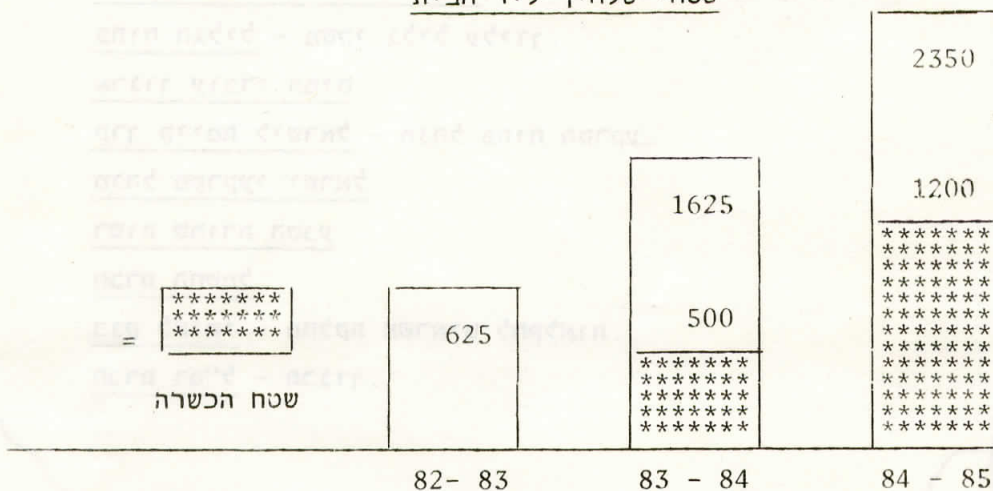
לקראת עונת 85-84 נעבד 4200 דונם גדולי שדה ו- 710 דונם עצי-פרי. כלול אנו מגדלים 800 טון לשנה ואם יגדילו את המכסות נוכל לייצר 1100 טון. בדיר הצאן כ- 1600 ראש הרועים כ- 5000 דונם מרעה.

במפעל "הבונים מוצרי יציקה" עובדים 80 חברים והייצוא שלו כ- 4 מליון דולר מהווה 50% מהיקף הייצור.

לאור הדברים שספרנו, אנו רואים בשני המפעלים שבוצעו בשנה האחרונה: סיקול שטחים מסביב לבית והנחת צינור המים שיזרים את מי הירדן לשדותינו; פריצת דרך חשובה בתולדות המקום. ועל כך יחד עמכם, השותפים למעשה זה, אנו גאים.

משמעות מפעל הירדן עבור כפר-הנשיא

שטחי שלחין ליד הבית

נתונים על מפעל הירדן

מכון השאיבה: נמצא בגובה 50 מ' מעל פני הים ובו 4 משאבות זהות בספיקה כללית של 1000 מ"ק"ש בלחץ 255 מטר, מספקות עד 22000 מ"ק ליממה (המשאבה הרביעית תותקן תוך חודשיים).

קו סניקה: באורך 3500 מ' קוטר 20" ועוד 1000 מ' בקוטר 16".

בריכת אגירה תפעולית: בגובה 285 מ' מעל פני הים, קבולת של 6000 מ"ק.

סניפי חלוקה לשטחים: בקטרים 4,6,8,10" מפלדה ו- P.V.C. באורך כולל של 19 ק"מ.

הרשויות והמוסדות שהשתתפו ועמלו בהגשמה המשימה

התק"ם - מחלקת כלכלה ומשק, קרן משקי התק"ם.

משרד החקלאות - נציבות המים, אגף הקצאות ורשויות.

אגף אשראי ופתוח

מרכז תא מים והנדסה האזורי.

משרד החקלאות קרית-שמונה.

המועצה האזורית גליל עליון - מפעלי המים והניקוז.

פתוח הגליל - משקי גליל עליון.

ארגון עובדי המים

קרן קיימת לישראל - מנהל פתוח הקרקע.

מנהל מקרקעי ישראל

רשות שמורת הטבע

חברת החשמל

בנק לאומי - מחלקת אשראים לחקלאות.

חברת רמ"ל - תכנון.

שיר : אמר רבי עקיבא,
ואהבת ליעך כמוך
זה כלל גדול בתורה.

- בסוף שבוע ימים של ישיבה בסוכה מופיע חג של יום אחד שהוא שונה לחלוטין באופיו.
בחג הסוכות לא רק שזוכרים את מסע אבותינו במדבר סיני וישיבתם במבנים ארעיים
ורעועים, אלא שקוראים את הספרהעצוב ביותר בכל התנ"ך - ספר קהלת המדגיש את
היאוש שבאדם: "הכל הבלים הכל הבל". והחג שמחת תורה המתחיל באותו ערב בו מתחילים
לפרק את הסוכה שורת אוירה של המשך, של בטחון בזה שאין גמר בלי תחילה מחודשת...
בשמחת תורה שמחים על שזכינו לסיים את קריאת חמישה ספרי התורה ושמחים עוד יותר
על תחילה מידית של ספר בראשית.

שיר: ושמחת בחגך
והיית אך שמח

שיר : אין אדיר כה'
ואין כרוך כבן עמרם
ואין גדולה כתורה
ואין דגולים כישראל
מפי אל מפי אל יבורך כל ישראל

- וכך מסיים חתן התורה - מי שעולה לתורה כדי לקרוא את פסוקיה האחרונים של פרשת
"זאת הברכה": "ומשה בן-מאה ועשרים שנה במתו לא-כהתה עיניו ולא-נס לחה: ויבכו
בני ישראל את-משה בערבות מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה: ויהושע בן-
נון מלא רוח חכמה כי-סמך משה את-ידייו עליו וישמעו אליו בני-ישראל ויעשו כאשר
צוה ה' את-משה: ולא-קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים אל-פנים:
לכל-האמת והמופתים אשר שלחו ה' לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל-עבדיו ולכל-ארצו:
ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל-ישראל:"
(ספר דברים, פרק ל"ד, ז' - י"ב)

שיר : כי מציון תצא תורה
ודבר ה' מירושלים.

- חתן בראשית מתחיל בקריאת הפרק הראשון של ספר בראשית במילים: "בראשית ברא
אלהים את השמים ואת הארץ: והארץ היתה תהו ובהו וחשך על-פני תהום ורוח אלהים
מרחת על-פני המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: וירא אלהים את-האור כי-
טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה
ויהי-ערב ויהי-בקר יום אחד:"
(ספר בראשית, פרק א', א' - ה')

שיר : שישו ושמחו בשמחת חג מחאו כפיים!
נגנו שיר בקול חזק ובמצלתיים
יד אל יד כולנו כאחד פה בסך נעברה
שבח לאל כי לישראל היתה שמחה ואורה.

- פעם ניגש יהודי נבוך אל רבו ואמר לו: רבי כל המצוות והתורות שצווינו לקיים,
קשה לי למצא מהם סיבה או תכלית. ענה הרב: צודק אתה שהשם יתברך צונו לקיים
מצוות שאין בכלן הגיון אבל צא וראה כמה בלתי הגיונים הם חיו של אדם שאוהב
ושונא בלי סיבה; וכמה קשה למצא סיבה ותכלית לכל החוקים והחיות המוזרים
והמפחידים שנמצאים בעולמנו. כזאת היא מסורת אבותינו - קשה להבין ובאה להדגיש
שחיינו הם חידה.

שיר : והאר לבנו בתורתך
ודבק לבנו במצוותיך
דיח' לבבנו לאהבה וליראה את שמך;
למען לא נבוש ולא ניכלם ולא ניכשל לעולם ועד.

שיר : עושה שלום במרומיו
הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן.